

Odmev Međugorja

*25. avgusta 1997. "Dragi otroci! Bog mi daje ta čas kot dar za vas, da vas morem poučevati in voditi po poti odrešenja. Dragi otroci, zdaj ne dojemate te milosti, toda hitro bo prišel čas, ko vam bo žal za sporočili . Zato, otročiči, živite po vseh besedah, ki sem vam jih govorila v tem milostnem času, in obnavljajte molitev, dokler vam ne bo postala v veselje. Posebno kličem vse, ki so se posvetili mojemu Brezmadežnemu Srcu, da bi postali drugim zgled. **Vabim vse duhovnike, redovnike in redovnice, naj molijo rožni venec in učijo druge moliti. Rožni venec mi je, otročiči, posebno ljub.** Med molitvijo rožnega venca mi odprite svoje srce in mogla vam bom pomagati. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."*

Vsebina revije

Sporočila Kraljice miru

Razmišljanje o sporočilu 25 v mesecu

Razmišljanje o sporočilu 2 v mesecu

Verovati: videti, poslušati in se dotakniti
Božje stvarnosti

Sveta maša – srce in duša naše vere,
srce sveta in sonce rešenja

24. mladifest - Vera deluje po ljubezni

Vtisi o mednarodnem festivalu mladih v
Međugorju

Molitvena skupnost Totus Tuus

Obvestila

Romaja

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti

25. avgusta 2013

Dragi otroci!

Tudi danes mi Najvišji daje milost, da sem z vami in da vas vodim k spreobrnjenju.

Vsak dan sejem in vas kličem k spreobrnjenju, da bi bili molitev, mir, ljubezen, žito, ki umirajoč rodi stoterno. Ne želim, da se vi, dragi otroci, kesate za vse tisto, kar ste mogli, a niste hoteli. Zato, otročiči, znova s poletom recite: "Želim biti znamenje drugim."

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo

2. septembra 2013

Dragi otroci!

Vse vas ljubim. Vsi vi, vsi moji otroci, vi ste vsi v mojem srcu. Vi imate vsi mojo materinsko ljubezen in vse vas želim povesti k spoznavanju Božje radosti. Zato vas kličem.

Potrebujem ponižne apostole, ki bodo odprtega srca sprejeli

Božjo besedo in pomagali drugim, da ob Božji besedi dojamajo smisel svojega življenja. Da bi to mogli, otroci moji, se morate z molitvijo in postom naučiti poslušati s srcem in se naučiti biti pokorni. Naučiti se morate zavračati vse, kar vas oddaljuje od Božje besede, in hrepeneti samo za tistim, kar vam jo približuje. Ne bojte se. Jaz sem tu. Niste sami. Prosim Svetega Duha, da vas obnovi in okrepi. Prosim Svetega Duha, da medtem ko pomagata drugim, ozdravljata tudi vi, sami. Prosim ga, da bi po Njem bili Božji otroci in moji apostoli.

Nato je Gospa z veliko zaskrbljenostjo rekla:

Zaradi Jezusa, zaradi mojega Sina, ljubite tiste, ki jih je On poklical, in hrepenite za blagoslovom samo tistih rok, ki jih je On posvetil. Ne dopustite zlu, da zavlada. Znova ponavljam – samo ob vaših pastirjih bo moje srce zmagalo.

Ne dovolite zlu, da vas loči od vaših pastirjev.

Hvala vam.

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlovič Lunetti

25. septembra 2013

“Dragi otroci!

Tudi danes vas kličem k molitvi. Naj bo vaš odnos do molitve vsakodnevni. Molitev dela čudeže v vas in po vas, zato, otročiči, naj vam bo molitev radost. Takrat bo vaš odnos do življenja globlji in bolj odprt in dojeli boste, da je življenje dar za vsakega od vas.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.”

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo

2. oktobra 2013

Dragi otroci!

Ljubim vas z materinsko ljubeznijo in z materinsko potrpežljivostjo čakam na vašo ljubezen in občestvo. Prosim, da ste občestvo Božjih otrok, mojih otrok. Prosim, da kot občestvo oživite v veri in ljubezni mojega Sina. Otroci moji, zbiram vas kot svoje apostole in vas učim, kako druge seznaniti z ljubeznijo mojega Sina, kako jim prinesiti radostno vest, ki je moj Sin. Dajte mi svoja odprta očiščena srca in napolnila jih bom z ljubeznijo do mojega Sina. Njegova ljubezen bo dala smisel vašemu življenju, jaz bom pa hodila z vami. Z vami bom do srečanja z nebeškim Očetom. Otroci moji, rešil se bo tisti, ki bo z ljubeznijo in vero korakal k nebeškemu Očetu. Ne bojte se, z vami sem. Zaupajte svojim pastirjem, kot jim je moj Sin zaupal, ko jih je izbral, in molite, da bi imeli moč in ljubezen, da vas vodijo.

Hvala vam.

„Molitev dela čudeže!“

Zgornji naslov današnjega razmišljanja je dobesedno vzet iz Marijinega sporočila. Molitev – to je eden izmed osnovnih klicev, ki nam jih Marija posreduje. Marijino vabilo ta mesec je veliko vabilo k molitvi, ki prinaša sadove. Ti sadovi so dosti večji, kot si mi to sploh predstavljamo. Marija v svojem današnjem klicu najprej poudari: **„naj bo vaš odnos do molitve vsakdanji“**. Tu vsakdanjost ni mišljena kot neka rutina, mehaničnost, nekaj kar se dan za

dnem ponavlja, brez da bi temu posvečali kako posebno pozornost. Ali vsakdanjost, kot druga vsakdanja opravila, kot so na primer pospravljanje, kuhanje, likanje, ki nam večkrat pomenijo breme. Gre za vsakdanjost v žlahtnem pomenu besede, kot neka domačnost. Molitev postane vsakdanja v pravem pomenu besede takrat, ko postane del našega življenja. Še več, ritem našemu vsakdanjemu življenju daje molitev. Molitev ni kot neko vsakodnevno opravilo poleg mnogih drugih

opravil, ampak spremlja vsa druga opravila in jim daje blagoslov. Vsakdanjo molitev lahko razumemo tudi kot redno molitev, saj je prav stalnost in zvestoba v molitvi tako zelo pomembna.

Jedro današnjega sporočila, pa je gotovo stavek: „**Molitev dela čudeže v vas in po vas...**“ Že misel na čudež, nas vedno znova osupne. Še bolj pa misel, da bi naša molitev delala čudeže. Seveda, če si čudež predstavljamo samo kot nekaj velikega, nenavadnega in spektakularnega. Marija pa da besedi čudež še en drug poudarek. O čudežu govori kot o nečem, kar se dogaja, ne kar se bo šele zgodilo. Molitev resnično dela čudež v nas. Po molitvi postajamo drugačni, novi ljudje, naše življenje se spreminja. Tu gre za naše vsakodnevno spreobračanje. Molitev spreminja naše življenje in to je že čudež. Spomnimo se samo na mnoge ljudi, ki jih je prav molitev v Međugorju spremenila. Našli so Boga, v njihovo življenje se je vrnil notranji mir in sreča. Ob tem pa je potrebno, da se človek odpre delovanju molitve. Molitev pa ne deluje samo v nas, ampak tudi po nas. Z molitvijo lahko spreminjamo ljudi in svet. Goreča molitev mnogih vernikov je spremenila dogodke v svetu in tok človeške zgodovine. Včasih so ti čudeži bolj očitni, včasih

pa bolj skriti in neopazni. Ko je na primer papež sv. Pij V. povabil vernike k molitvi rožnega venca, je krščanska Evropa dosegla čudežno zmago nad Turki. Ko je Marija v Fatimi povabila k molitvi in posvetitvi njenemu Brezmadežnemu Srcu, je to doseglo spreobrnjenje Rusije, kot je sama napovedala. Tudi zdaj nas Marija želi spodbuditi in opogumiti, da zaupamo v čudežno moč molitve.

Po Marijini spodbudi naj nam bo molitev radost. Obljublja nam, da bo tako naš odnos do življenja globlji in bolj odprt. V molitvi namreč odkrivamo neizmerne globine življenja, ki je v nas po Božjem daru. Zato tudi radi večkrat rečemo za nekoga, ki je zelo molitven, da je globok. In tak človek, ki je „**potegnjen**“ v globine molitve, se tudi lažje odpira Bogu in ljudem. Ta odprtost je velik sad molitve. Marija zaključi današnje sporočilo s tem, da pravi, da preko odprtosti in globine dojemamo življenje kot dar. Resnično, šele v molitvi lahko človek življenje resnično razume kot dar, ki mu je darovan, da ga daruje naprej. Ona, ki je učiteljica in največji vzor molitve, pa naj nas vodi v te neskončne globine molitve.

p. Benedikt

Razmišljanje o Marijinem sporočilu vidkinji Mirjani Dragičević Soldo, 2.oktobra 2013

V Marijinem sporočilu z dne 2. avgusta 2013 vidim na sodoben način predstavljenega enega najlepših hvalospevov ljubezni, 1 Kor 13, 4-8, ki pravi: „Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. Ljubezen nikoli ne mine.«

»Ko bi mi samo s popolnim zaupanjem odprli svoja srca, bi vse razumeli. Dojeli bi, s koliko ljubezni vas kličem, s koliko ljubezni vas želim spremeniti – narediti srečne, s koliko

ljubezni vas želim narediti za sledilce mojega Sina in vam dati mir v polnosti mojega Sina. Spoznali bi neizmerno veličino moje materinske ljubezni.«

Verovati pomeni zaupati, vreči se, kot se je vrgel neki otrok iz goreče hiše, ko je v temi sledil klicu svojega očeta, ki ga ni videl, in padel v njegovo naročje. Tako želi naša Mati, da se ji odpremo, da se ji zaupamo in ji zaupamo. Otroško zaupati, saj smo Njeni otroci, ne glede na starost. Ob tem se spomnim mojega sina, ko je bil star kaki dve leti in sem ga peljala na sedežu spredaj na kolesu in je veselo prepeval, mahal z ročicami in se ni nič držal. Ker je bil del poti malo bolj

tvegan, sem ga prosila, da bi se prejel za balanco. Začuden je vprašal, zakaj. Rekla sem: »Da ne bi padel.« Pa je rekel: »Saj ne morem pasti, saj si ti z menoj!« Nebeška Mati je neskončno močnejša od zemeljske matere, in Ona nas vabi naj ji zaupamo! Kako veličastno, kakšna ponudba, kakšen poziv! Iz čiste ljubezni nam obljublja nepojmljive darove, želi nas narediti srečne. Vsaka mati si želi srečo svojih otrok, naša nebeška Mati, ki ima neskončno materinsko ljubezen, si želi, da bi bili srečni že na zemlji, še bolj pa, da bi bili srečni z Njo in Njenim Sinom celo večnost. Kako nesebično nas ljubi, saj nam dobesedno ponuja prijateljstvo svojega Sina. Obljublja nam, da bomo **vse razumeli**. Neverjetna obljuba, ki potrebuje otroško srce. Kaj pomeni - **vse**? Morda to, kar je rekel Jezus Marti: »Le eno je potrebno.« (Lk 10, 42). Prisluhnimo, ko nas Mati spoštljivo vabi, ker nas želi imeti srečne, vredne prejemnike in posredovalce miru Njenega Sina.

»Zato, otroci moji, molite, ker po molitvi raste vaša vera in se rojeva ljubezen, ob kateri ni niti križ neznosen, ker ga ne nosite sami. V skupnosti z mojim Sinom proslavljate ime nebeškega Očeta. Molite, molite za dar ljubezni, ker je ljubezen edina resnica, ki vse oprosti, vsakemu služi in v vsakem vidi brata.«

Za vero pa se moramo tudi odločiti. Za vero je potreben pogum. Za vero se moramo tudi potruditi. Če bi zgoraj

omenjeni fantek ne sprejel odločitve za skok in ob tem ne bil dovolj pogumen, da bi to tudi storil, mu tudi vera v očetovo moč ne bi pomagala. Najboljša pot da poglobljanja vere je molitev. Odločiti se torej za vero, sredstvo za njeno poglobljanje pa je molitev – torej odločiti se tudi za molitev in potem tudi moliti tako, »da nam molitev postane veselje«, kar nas bo naredilo stanovitne v molitvi. Z vero se rojeva ljubezen, ki je »potrpežljiva, dobrotljiva, vse prestande«.....in je sposobna nositi tudi križ. Križa ne nosimo sami, saj, če ga nosimo z ljubeznijo, je z nami tudi Jezus. Molimo in prejeli bomo ljubezen, tako bomo skupaj z Jezusom, ki je sam Ljubezen, proslavljali Očeta - kajti največja od vseh: vere, upanja in ljubezni, je – ljubezen (1 Kor 13, 13).

»Otroci moji, apostoli moji, veliko zaupanje vam je dal nebeški Oče preko mene, svoje služabnice, da pomagata tistim, ki ga ne poznajo, da se spravijo z Njim in da mu sledijo. Zato vas učim ljubezni, kajti le če boste imeli ljubezen, mu boste mogli odgovoriti.«

Ali se zavedamo, kako časten naziv nam daje Mati? Najprej otroci, nato pa še apostoli, moji apostoli. Kdo ne bi osupnil ob tako čudovitem zaupanju Naše Gospe? Kaj pomeni biti apostol? Ali se zavedamo odgovornosti, ki stoji za tem, če se čutimo Njene apostole? Pomislimo, koliko ljudi srečamo le v

enem dnevu, kako se obnašamo do njih, kaj jim rečemo, kako iskrene so naše misli, besede in dejanja? Ali se zavedamo, da ima vse, kar počnemo kot deklarirani kristjani, za druge pričevanjski pomen? Na vsakem koraku smo pričevalci – taki ali drugačni. Z našimi ravnanji lahko »premikamo gore« (Mt 17, 20), tako da tajamo srca zakrknjenih ljudi, lahko pa storimo tudi čisto nasprotje tega. Če se prepustimo, da nas zmaga svet, nas Jezus takole svari: »Kdor pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da se mu obesi mlinski kamen na vrat in se potopi v globino morja.« (Mt 18,6). Velika čast, veliko zaupanje, velika ljubezen naše Gospe, a tudi velika odgovornost za nas. Gospa sama sebe imenuje služabnico. Ali smo mi

sposobni take ponižnosti? Le s ponižnostjo bomo lahko Njeni apostoli. In kot taki bomo lahko pomagali tistim otročičem, ki še niso spoznali Njegove ljubezni – njih Nebeška Mati ljubi enako kakor nas. Zato nas Ona uči ljubezni, ki »se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega«. Uči nas ljubezni, ki je odprta za vse Njene otročiče, tudi tiste, za katere bi lahko s človeško mislijo menili, da so zadnji, kajti kot pravi Jezus: »In glej, so zadnji, ki bodo prvi, in so prvi, ki bodo zadnji.« (Lk 13,30) Samo ljubezen nas lahko reši skušnjave, da bi sodili in poskušali s svojimi kriteriji gledati na ljudi okoli sebe. In če bomo imeli ljubezen, bomo lahko odgovorili na Jezusov klic, da hodimo za njim, se učimo od Njega, ki

je »krotak in ponižen« (Mt 11, 29) in pomagamo najti pot tistim, ki Ga še niso našli.

»Znova vas kličem, ljubite svoje pastirje in molite, da se v tem težkem času pod njihovim vodstvom proslavi ime mojega Sina.«

Za našo Cerkev je tokrat Marijin poziv za molitev za pastirje še bolj potreben kot kdajkoli prej. Hvala Bogu za vso vzgojo, ki nam jo daje skozi te preizkušnje! Drža naših pastirjev, ki so pokazali ponižnost, je pričevalska. Kaj pa mi? Ali lahko z mirno vestjo rečemo, da smo sledili Marijinemu klicu k molitvi za pastirje, za kar prosi že dolga leta? Ali smo morda celo sodelovali pri "podjetništvu", ki je vodilo našo Cerkev, da bi začela častiti zlato tele? Kot Izraelci v puščavi, ki so se predali čaščenju malikov? Naši

pastirji so s plemenito držo, ko so sprejeli križ na svoje rame, proslavili ime Marijinega Sina. Ponižnost, vrnitev k izviru, velja za vse, tudi za nas, ki smo sestavni del te Cerkve. Ljubezen do naših pastirjev, ki se »ne veseli krivice, veseli pa se resnice«, in molitev zanje za našo Cerkev sta orodji, ki nas vodita iz brezna. Marijina materinska ljubezen nas bo osvobodila mamona, ki nam slepi oči in nas je poskušal pripeljati na sled malikov namesto na sled Njenega Sina, in nas bo otela greha, če se ji bomo zaupali. Verjemimo, da je slovenski narod varen v Njenem srcu, kateremu smo se ponovno zaupali na dan Njenega slavnega vnebovzjetja. In: molimo, molimo.

Marta Ciraj

Verovati: videti, poslušati in se dotakniti Božje stvarnosti

Luč vere je prva okrožnica papeža Frančiška in obenem zadnja v vrsti okrožnic Benedikta XVI., ki je dal delu prvo zasnovo. Zato je ta tekst izraz pričevanja in bratskega odnosa med dvema voditeljema Cerkve, ki s tem potrjujeta svojo izkušnjo novosti sodbe in odnosa, ki izhaja iz vere. Zanju je vera velika sposobnost, ki more razsvetliti stvarnost vsega, kar je človeško, in to je pri današnjih ljudeh tako zmedeno in izgubljeno, da predstavlja temelj vseh kriz, začeniši z ekonomsko, politično, kulturno. Postavlja se vprašanje, s čim in kako naj polno živimo svojo človeškost na ravni srca in na ravni

razuma. S tem se odpira tudi temeljna dilema, ki je povezana z vero v sodobnem času: ali more vera zares razsvetliti življenje ali pa je to zgolj ostanek nekega predznanstvenega temnega in simboličnega pogleda na stvarnost?

Krščanska vera se je res znašla v ujetosti določenih pogledov, ki jo želijo zadušiti. Po eni strani gledajo nanjo kot na lepo utvaro, prenos neuresničenih človeških želj ali kot vznesenost subjektivnega čustva, ki lahko prinaša tolažbo, toda ne zdrži pred kritikami razuma in ne upošteva stvarnosti. Kaj more reči vera sodobnemu človeku, ki je pred

zahtevo po načrtovanju in spreminjanju sveta, ki je tipična za sodobnega človeka, ki stavi na avtonomijo lastne sodbe? Od tedaj, ko so jo hoteli postaviti v prostor, v katerega ni mogel vstopiti razum, je postala za mnoge povezana z mrakom (št. 3).

Po drugi strani pa imajo vero za pozitivno vrednoto, ki so jo prejeli iz krščanskega izročila, toda vedno bolj je zožena na »ceneno dejstvo« za politične in moralne posledice. Ker te cenene predpostavke kmalu postanejo odvečne in nepotrebne, se ta očitnost hitro spremeni v krizo. Ta kriza vere, ki jo je Benedikt XVI. označil kot najbolj kritično vprašanje Cerkve in vse družbe v današnjem času, je bila tudi povod, da je razglasil leto vere. Velike spodbude solidarnosti, svobode, človeškega dostojanstva, skupnega dobrega, ki so rodile sodobno družbo, so se použile v sebi in zahajajo v mrak nepomembnosti. Tako se z ene in druge strani vera še vedno prikazuje kot zatemnjena stvarnost, ki ni odprta za razum.

Zato nas preseneča izziv papeža Frančiška, da bi ponovno odkrili resnično naravo vere, v razlogih, ki jih je mogoče preveriti. Pri tem se trudi predstaviti vero ko izkušnjo življenja. »Vera nam odpira pot in spremlja naše korake v zgodovini. Zato moramo, če

hočemo razumeti, kaj je vera, opisati njen potek, pot verujočih ljudi v zgodovini.« (Št. 8.) Temeljna značilnost vere kot izkušnje je odkritje luči, ki omogoča, da vidimo. »Kdor veruje, vidi; vidi z lučjo, ki razsvetljuje celotno pot, ker prihaja k nam od vstalega Kristusa, zvezde Danice, ki nikoli ne zaide.« (Št. 1.) Ta pot je predvsem pot gledanja, (št. 30), ki se ravna po logiki odkrivanja in ne ponavljanja.

Vera kot luč, lumen fidei, omogoča človeškemu razumu vedno novo spoznanje resnice, ki je ni mogoče zvesti na nekaj že znanega, na naše mere in konstrukte, ampak se zgodi kot to, da nam prihaja naproti 'prisotnost', ki nas kliče k bivanju, da smo – in to trenutek za trenutkom. Prisotnost vsega, kar je prisotnost, to je naša oseba in osebe drugih, narava, zgodovina, stvari, dogodki, ni nekaj anonimnega, nepomembnega, ampak je vse to povezano z osebno ljubeznijo. V veliki zgodovini, ki gre od Abrahama do Jezusa iz Nazareta, je stvarnost, v katero verujemo, zvesta ljubezen Boga, ki nas doseže po stvarnosti, vse do zadnje stvarnosti, ki je smrt: tudi ta je v veri razsvetljena kot prehod upanja, ki nikoli ne razočara, in kot veselje, ki se začenja že v omejenostih in nasprotjih tega življenja. (Se nadaljuje.)

Primož Krečič

Sveta maša – srce in duša naše vere, srce sveta in sonce rešenja

Duše, ki goreče hrepenijo po zedinjenju z Jezusom, lahko to uresničijo tudi duhovno. Duhovno sveto obhajilo ne more nadoknaditi zakramentalno sveto obhajilo, lahko pa dopolni.

P. Petar Ljubičić

Pred vsem je potrebno trdno verovati v evharističnega Jezusa, v Njegovo resnično navzočnost v posvečeni hostiji nad vsem ljubiti Ga in z vsem srcem goreče hrepeneti po zedinjenju z Njim duhovno. Tako je tudi mislil sveti Janez od Križa.

Duhovno sveto obhajilo

Sveti Alfonzij Liguori nam lepo svetuje, kako bi morali moliti: „Moj Jezus, trdno verujem, da si navzoč v Presvetem Oltarnem Zakramentu. Ljubim te nad vsem in hrepenim s teboj postati eno. Ker te zdaj ne morem sprejeti v svetem obhajilu, te prosim, da na ta način prideš u moje

srce... Sedaj si prišel in Te sprejemam v svoj objem in se združujem povsem s Teboj. Ne dovoli da se kdajkoli ločim od Tebe.“ Duhovno sveto obhajilo lahko sprejmemo kadarkoli, kolikokrat želimo, kadarkoli čez dan. V življenjepisu svete Katarine Sienske beremo kako ji je Jezus v enem videnju pokazal koliko mu pomeni duhovno obhajilo. Svetnica je mislila da duhovno obhajilo v primerjavi z zakramentalnim nima nobene vrednosti. Jezus se ji je prikazal z dvema kelihoma v roki in rekel: » V ta zlati kelih dajem vse tvoja zakramentalna obhajila; v srebrni vsa tvoja duhovna obhajila. Oba keliha

sta mi zelo ljuba.« Sveti Marjeti Mariji Alacoque, ki je zelo vztrajno in pogosto koprnela za Jezusom v tabernaklju, je Jezus enkrat rekel: »Želja ene duše, da me sprejme mi je tako ljuba, da k njej vedno pridem, ko me v hrepenenju pokliče.« Zaradi tega so svetniki ljubili in cenili duhovno obhajilo. Želeli so si »z Ljubljanim vedno biti eno.« Jezus je rekel: »Ostanite v meni in jaz bom ostal v vas!« (Jn 15,4). Duhovno sveto obhajilo pomaga, da ostanemo združeni z Jezusom in če smo mogoče daleč od Njegovega tabernaklja. Ne obstaja drugo sredstvo, ki bi lahko pogasilo žejo svetnikov po Jezusu. Psalmist pravi: **»Kakor hrepeni jelen po potokih voda, tako hrepeni moja duša po tebi, o Bog.«** (Ps 42, 1) „O moj ljubljani ženin“, vzklika sveta

Katarina Genovska, „toliko hrepenim po tej radosti, da bom s Teboj. Celo mislim, ko bi tudi umrla, in ko bi tudi vstala od mrtvih, samo da bi te lahko prejela v svetem obhajilu.“ Sveta Agata od Križa je tako močno čutila hrepenenje, da bo vedno združena z evharističnim Jezusom in rekla: »Da me moj spovednik ni naučil se duhovno obhajati, ne bi mogla živeti.« .“

Čez dan (ali pa podnevi)

Dobro se je spomniti nasveta, ki ga je dal sveti Pij svoji duhovni hčerki: »Ko čez dan ne moreš drugače, povabi Jezusa in v stvari, ki jih opravljaš, povabi ga z gorečo dušo in On bo prišel. Z močjo svoje milosti in ljubezni bo ostal s teboj. V duhu pojdi do tabernaklja, če ne moreš fizično in v duhu svojega hrepenenja

sprejmi svojega dragega Jezusa v objem. To je bolje, kot da si ga sprejela v sveti evharistiji.« Izkoristimo ta velik milostni dar, še posebej v času preizkušenj ali zapuščenosti. Kaj imamo bolj vrednega od združenja z Jezusom v duhovnem obhajilu? Ta sveta vaja lahko naše dneve izpolni z ljubeznijo; postavlja nas v nežen Jezusov objem tolikokrat, kolikokrat mi to želimo, lahko pa nas pripelje do stalnega združenja z Njim. Sveta Angela Merici ni mogla brez duhovnega obhajanja. Pogosto se je obhajala in druge spodbujala na to dediščino in to prečudovito vajo zapustila svojim hčerkam kot dediščino. Ali ni bilo življenje svetega Frančiška Saleškega enkratna veriga duhovnih obhajil? Imel je namen, da duhovno sveto obhajilo pogosto sprejema »vsaj vsake četrte ure.« Isti namen že od zgodnje mladosti je imel tudi Maksimilijan Kolbe, a božji služabnik Andrej Beltramini, zapustil nam je v svojem dnevniku kratko stran, ki govori o njegovem načinu življenja, o nenehnem duhovnem obhajanju in zedinjenju z evharističnim Jezusom. Želim svoje misli osredotočiti na Jezusa v tabernaklju, in če se ponoči zbudim, kjerkoli že bil, želim častiti Jezusa v Presvetem Oltarnem Zakramentu, želim ga klicati in Njemu vse izročati.«

Ponoči

Svetniki so dobro vedeli in občutili kolikšna je milost duhovno se združevati z Jezusom. Zavedali so se, da mu na ta način izkazujejo svojo ljubezen. Sveta Bernardka je prosila eno sestro, če slučajno prespi, zbudi ponoči »ker se je želela obhajati na duhovni način«. Ko je sveti Rok v Montpellieru prestajal kazen v zaporu, ker so mislili da je nevaren vagabund, je v molitvi svoj pogled usmerjal proti oknu. Enkrat ga je stražar vprašal: »Zakaj stalno gledaš skozi okno?« Svetnik mu je odgovoril: »Vidim cerkveni zvonik.« ta mu je zvonik bil znamenje tabernaklja in njegove ljubezni do evharističnega Jezusa. A sveti arški župnik je govoril vernikom: »Ko zagledate zvonik neke cerkve recite: Tam je Jezus, kjer je duhovni slavil sveto Mašo.« Učimo se tudi mi od svetnikov. Naj nam njihova močna priprošnja pomaga, da tudi naša srca gorijo s tistim plamenom goreče ljubezni, ki je gorela v njihovih srcih. Prakticirajmo to pogosto in se duhovno obhajajmo, posebej v najtežjih trenutkih dneva. Tedaj se bo tudi v nas vnel plamen ljubezni. Zelo je pomirjujoče, kar nam govori sveti Leonard iz Porto Maurizija: »Če se skozi dan pogosto vadite v sprejemanju duhovnega obhajila, dajem vam mesec dni in vaše srce bo popolnoma spremenjeno.

Sveta je maša moje nebo na zemlji

Neizmerna je vrednost svete Maše, ki bi nam mogla biti najbolj pomembna. To nam pravi tudi sveti Bernard: »S pobožnim slavljenjem svete Maše pridobivamo več zaslug kot da vse svoje imetje razdelimo revnim ali romamo v vsa svetišča po svetu.« Sveti Frančišek Asiški je bil vsakdan navzoč na dveh svetih Mašah. Ko je enkrat zbolel, je zaprosil brata duhovnika, da slavi sveto Mašo v njegovi celici. Sveti Tomaž Akvinski je vsako jutro po slavljenju svete Maše, ko je odmaševal sveto Mašo, stregel na drugih svetih mašah v znamenje zahvale za velik Božji dar. Sveti Pascal Baylonski kot majhen pastir ni mogel oditi v cerkev na sveto Mašo, ker je moral pasti ovce. Ko pa je kadarkoli slišal zvonec, ki vabi k sveti Maši, se je vrgel na

kolena pred lesenim križem, ki ga je sam naredil in v mislih sledil duhovnika ki je daroval sveto mašno daritev. Ob smrtni uri je svetnik slišal kako zvonovi zvonijo in je z zadnjimi močmi uspel zašepetati svojim sobratom: »Radujem se, ker sem svoje bedno življenje lahko povezal z Jezusovo žrtvijo.« Umrl je v času povzdigovanja. Sveti Janez Bechmans je zjutraj, ko se je danilo odhajal v cerkev. Enkrat ga je njegova babica vprašala: »Zakaj tako zgodaj odhajaš?« Sveti deček je odgovoril: „Da zaprosim Boga za blagoslov, zdaj smem ministrirati na treh svetih Mašah preden odidem v šolo!“ Sveta kraljica Margareta Švedska, mama šestih otrok, vsakdan je hodila s svojimi otroki na Sveto Mašo in jih z materinsko gorečnostjo učila, da je misal, ki ga je okrasila z

dragulji, naj ga jemljejo za veliko bogastvo. Ponižni so in pobožni duhovniki čutili veliko bolečino, ko niso bili pri sveti Maši. „Ko slišiš, da ne morem več slaviti svete Maše, me imej za mrtvega.! Je rekel sveti Frančišek Ksaverij Bianchi svojemu sobratu. Sveti Janez od Križa je priznal, da je čutil največjo bolečino v času pregnanstva ker v času teh devetih mesecev ni mogle slaviti svete Maše niti sprejemati sveto obhajilo. Sveti Lovro Brindiški se je znašel v mestu, kjer so bili ljudje druge vere. Ni bilo katoliške cerkve, zato je šel 40 milj dokler ni prišel do najbližje kapelice kako bi slavil sveto Mašo. Pogosto je znal reči: »Sveta Maša je nebo na zemlji!« Tudi Sveti Frančišek Saleški je živel v evangeličanskem (protestantskem)

mestu in vsakega jutra je zgodaj vstajal kako bi prišel do katoliške cerkve, ki se je nahajala na drugi strani reke. Neke jeseni je deževalo in voda je odnesla mostiček preko katerega je svetnik prehodil. Kljub temu sveti Frančišek se ni dal odvrniti. Položil je debelo gredo namesto mostička vsako jutro hodil čez njo. Pozimi je ta podvig bil nevaren zaradi snega in ledu, pa je svetnik jahajoč (sedel je kot jahač) prehodil čez gredo kako bi lahko slavil Sveto Mašo. Nikoli ne moremo dovolj razmišljati o neizrečeni skrivnosti svete maše, ki se na naših oltarjih ponavlja kot Jezusova žrtev na križu. In nikoli ne moremo dovolj ljubiti ta prečudoviti čudež Božje ljubezni. Sveti Bonaventura je zapisal: »Sveta je Maša dejanje po

katerem nam Bog pred oči postavlja svojo ljubezen, ki nam jo prinaša. V nekem pomenu je sveta Maša sinteza vseh dobrin, ki nam jih je dodelil.« Spomnimo se svete Marije Goretti, ki je pešačila 24 kilometrov do cerkve in nazaj, kako bi sodelovala na nedeljski sveti Maši, a Santina Campana šla je z vročino na Mašo. Sveti Maksimilijan Kolbe je slavil sveto Mašo tako bolan, da ga je sobrat pri oltarju moral držati. A kolikokrat je sveti oče Pij salvil sveto Mašo v krvavenju in z vročico. Kadar zaradi bolezni niso mogli biti navzoči pri sveti Maši, so se svetniki vsaj duhovno povezali duhovno z duhovniki, ki so tistega trenutka slavili sveto mašno daritev v cerkvah po svetu. Tako je delala tudi sveta Bernardka, ki je bila dlje časa prikovana za posteljo. Govorila je svojim sestram: »Na svetu se vedno nekje slavi sveta Maša s katero se povezujem in združujem po neprespanih nočeh.« sveti francoski kralj Ludvik IX je vsakodnevno slavil več maš, zaradi česar so nekateri ministri

nasprotovali z govorjenjem, kako bi lahko več časa posvetil svojemu kraljestvu. Kralj je odvrnil: »Ko bi dvakrat več časa porabil na zabave in lov, tedaj mi sigurno noben ne bi nič očital!« bodimo širokogrudni in prinesimo tudi mi radi neko žrtev kako ne bi izpustili nobene svete Maše. Svojim kristjanom je sveti

Avgustin govoril: »Vsaki narejeni korak, ki ga storimo, da bi prišli do slavljenja Svete Maše šteje en angel in Bog bo vsakega nagradil že tukaj in v večnosti.« A sveti arški župnik je dodal: »Kako je srečen angel varuh, ko lahko svojega varovanca spremlja na sveto Mašo!« Sveti Jožef Cottolengo je priporočal učiteljem, profesorjem, zdravnikom, vzgojiteljem, staršem, negovalkam, delavcem... vsakodnevno slavljenje Svete Maše, a ko bi mu nekdo odgovoril, da nima časa, je energično odvrnil: »Slaba razporeditev časa! Slaba razporeditev časa!« To je resnica. Ko bi resnično mislili na brezmejno vrednost svete Maše, bi po njej hrepeneli in storili vse kar je možno, da za njo najdemo čas. »Niti en človeški jezik« pravi sveti Laurentin Justiniani, »ne more naštetiti vsa dobra dejanja, ki izvirajo iz svete mašne daritve; grešnik se spravlja z Bogom, pravičen postaja še bolj pravičen, prenehajo krivice, hudobija je izničena, kreposti in zasluge se množijo, satanovo prežanje preneha.

Kolikokrat je sveti oče Pij slavil sveto Mašo v krvavenju in z vročico! Ko zaradi bolezni niso mogli biti navzoči pri sveti Maši, so se svetniki vsaj duhovno povezali duhovno z duhovniki, ki so tistega trenutka slavili sveto mašno daritev v cerkvah po svetu.

Glasnik Mira

24. MLADIFEST - MEDJUGORJE 1.8. do 6.8.2013 **»VERA DELUJE PO LJUBEZNI«**

PREDSTAVA KOMUNE CENACOLO

– »IL CREDO« (»VERUJEM«)

V soboto 3.8. 2013 nam je celodnevno dogajanje popestrila komuna Cenacolo, ki jo je v Medjugorju ustanovila sestra Elvira, namenjena pa je vsem, ki potrebujejo pomoč pri različnih vrstah odvisnosti. Ta dan je bil program njihov, poslušali smo njihova pričevanja, po sveti maši pa je sledila spektakularna predstava z naslovom »Il Credo.« Predstava Cenacola mi je bila res nekaj posebnega. Že sama postavitvev in sicer oder v 3D obliki me je navdušila, nato pa še predstava, ki je bila fenomenalna, boljša celo kot kakšna Hollywood predstava! Nekdanji odvisniki, so sedaj pred nami stali kot umetniki in odlični igralci! Zgodba se je začela z nastankom Zemlje - kako je Bog ustvaril človeka. Končala se je z Jezusovo smrtjo na križu in njegovim vstajenjem. Zaključili so še s skupinskim plesom, neke vrste irske glasbe.

(Maja R.)

SVETA MAŠA

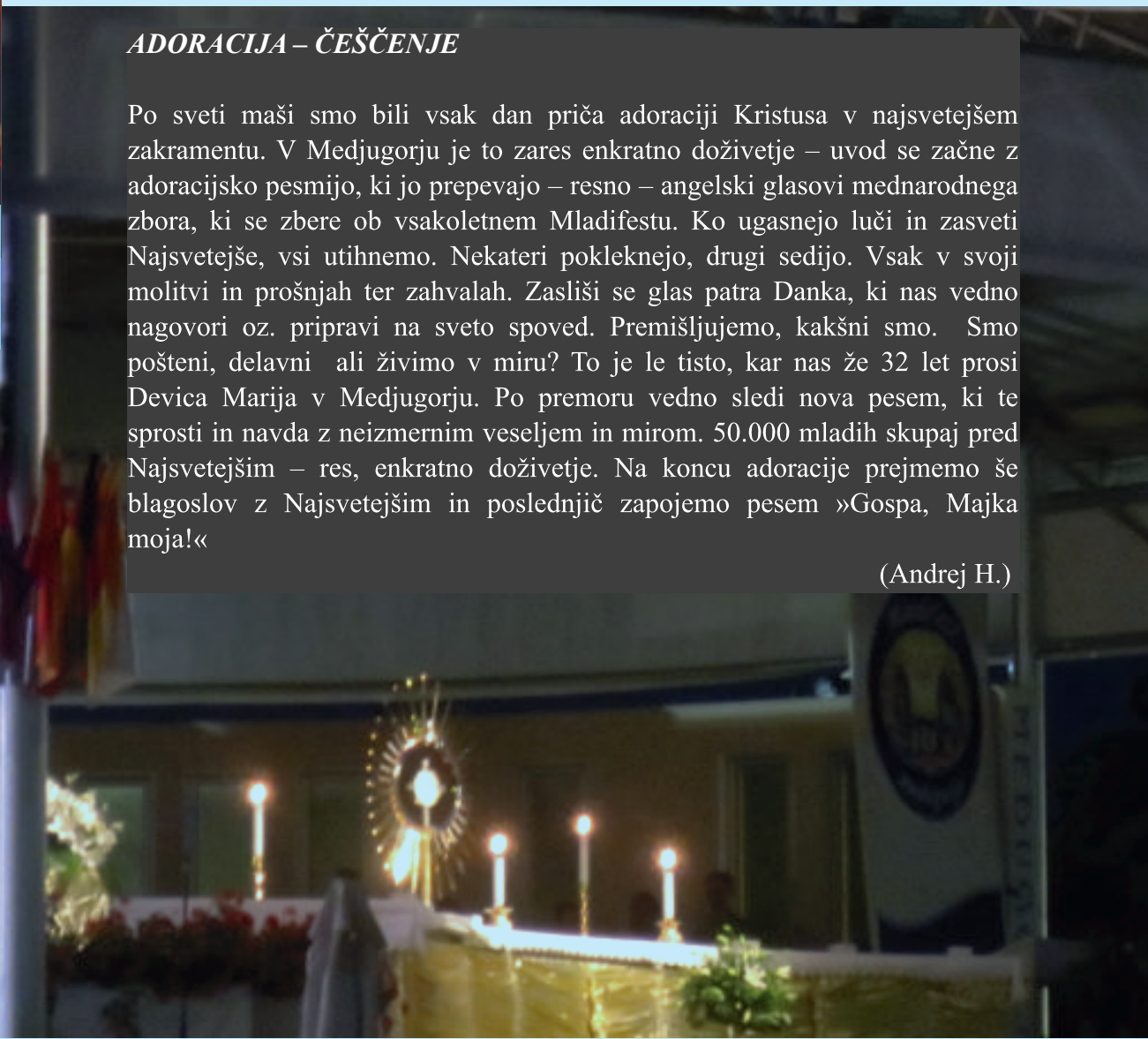
Sveta maša je potekala vsak dan ob 19 uri po molitvi rožnega venca in litanijah. Medjugorske maše so zame vsakič lepo doživetje. Zmeraj znova so me presenetile pridige, ki so bile zelo dobro pripravljene in izvedene. Prisoten je tudi nek skupni duh vseh narodov s prošnjami v več jezikih. Tudi posvetitev kruha in vina v latinščini me navdahne. Seveda bi morala biti vsaka sveta maša največje doživetje za nas kristjane. Tu v Medjugorju pa te, če nisi preutrujen, vse še malo bolj nagovori, kot po navadi in si lažje zbran ob prejemu Jezusa.

(Urban G.)

ADORACIJA – ČEŠČENJE

Po sveti maši smo bili vsak dan priča adoraciji Kristusa v najsvetejšem zakramentu. V Medjugorju je to zares enkratno doživetje – uvod se začne z adoracijsko pesmijo, ki jo prepevajo – resno – angelski glasovi mednarodnega zbora, ki se zbere ob vsakoletnem Mladifestu. Ko ugasnejo luči in zasveti Najsvetejše, vsi utihnemo. Nekateri pokleknejo, drugi sedijo. Vsak v svoji molitvi in prošnjah ter zahvalah. Zasliši se glas patra Danko, ki nas vedno nagovori oz. pripravi na sveto spoved. Premišljujemo, kakšni smo. Smo pošteni, delavni ali živimo v miru? To je le tisto, kar nas že 32 let prosi Devica Marija v Medjugorju. Po premoru vedno sledi nova pesem, ki te sprosti in navda z neizmernim veseljem in mirom. 50.000 mladih skupaj pred Najsvetejšim – res, enkratno doživetje. Na koncu adoracije prejmemo še blagoslov z Najsvetejšim in poslednjič zapojemo pesem »Gospa, Majka moja!«

(Andrej H.)

PROCESIJA

Vsako leto, predzadnji dan Mladifesta poteka procesija. Procesija gre od cerkve do vznožja Podbrda, mimo skupnosti Cenacolo, do vznožja Križevca in nazaj do cerkve. V procesiji je na začetku Marijin kip, nato table z napisi držav in nato zastave. Zadaj pa gredo vsi ostali. V procesiji molimo in pojemo. Procesija se običajno razdeli na narode, ki pojejo svoje pesmi v svojem jeziku. Slovenci se trudimo biti najbolj glasni. Domačini ob svojih domovih prižgejo svečke in nam pomahajo, ko gremo mimo.

(Jože P.)

KRIŽEVAC

Festival se zaključi s sveto mašo na Križevcu, tako imenovani hrib v Medjugorju, ki se nahaja na 520 mnv. Svoje ime je dobil leta 1934, ko so na njegovem vrhu postavili 8,56 m visok armiranobetonski križ. Prenos gradbenega materiala je potekal z velikim trdom domačinov, saj so ga morali z lastnimi rokami, na hrbtih prenesti na sam vrh. Križ je bil končan 15.3.1934, naslednji dan blagoslovljen in na podnožju je potekala sveta maša. Mi pa smo

se ponoči podali na sam vrh Križevca, kjer se je maša pričela ob 5h. Najprej nas je duhovnik, tako kot pri vsaki maši v uvodu nagovoril, nato pa je maša potekala, kot vsaka druga. Sveto mašo in pa pridigo je vodil pater Danko, ki pa je tudi vodil celoten Mladifest v Medjugorju. Pridiga na Križevcu je bila nekoliko krajša kot ostale pridige na Mladifestu. Mašo je zaključil s pozdravom in blagoslovom nas romarjev. Jutranja sveta maša je posebno doživetje, saj z njo pričakamo prebujanje novega dne in tako na poseben način zaključimo festival ter se pričnemo pripravljati za odhod proti domu.

(Peter P.)

PRIČEVANJA, PREDAVANJA

Prišel je težko pričakovani dan, ko smo se odpravili v Medjugorje na Mednarodni festival mladih 2013. Naše romanje smo začeli 31.7., dan pred uradnim začetkom letošnjega festivala. Program se je začel 1.8. zvečer s sveto mašo, med katero smo se mladi predstavili iz šestdesetih držav. Bilo nas je okoli 50.000. Vzdušje je bilo že na začetku izjemno, polno pričakovanj.

Vsak dan se je program začel ob 9h zjutraj s skupno molitvijo, ki jo je vodil pater Danko, nato pa so sledila pričevanja in predavanja do 12h. Popoldne se je program ponovno začel ob 16h in se nadaljeval z rožnim vencem ter sveto mašo.

Pričevanja so bila zelo zanimiva in

globoka, iz vsakega pričevanja je jasno razbrati kako nas Bog in Marija ljubita in nam želita najboljše.

V nadaljevanju bom opisala nekaj pričevanj, ki so mi najbolj ostala v srcu;

Na oder je prišel 40-letni Poljak Lucas, ki je bil od 13. leta zasvojen z drogami. Vsak dan so se ga s prijatelji »zadevali«, pijančevali in preprodajali mamila. Nekega dne je njegova mama odšla v Medjugorje, da bi prosila za babico, ki je bila zelo bolna. Po njenem romanju in molitvah, je babica ozdravela. Ko je bil Lucas star 18 let, ga je mama prepričala, da je šel z njo v Medjugorje na festival mladih. Tam se je počutil zelo neprijetno, ker so bili vsi srečni in so se zabavali, pri

tem pa v rokah niso imeli nobene alkoholne pijače ali drog. To ga je zelo prevzelo, ker si ni mogel predstavljati zabave brez alkohola. Zvečer med češčenjem, je pred Najsvetejšim rekel Bogu: »Če res obstajaš, mi daj nek znak, da si tu.« V tistem trenutku je začel močno jokati in sploh ni vedel zakaj, ker ni jokal že od malih nog. Začutil je klic naj gre k spovedi in po opravljeni spovedi se je tudi on počutil tako kot vsi ljudje okoli njega, ki so bili tako srečni. Popolnoma prerojen se je vrnil v domači kraj in ko so ga prijatelji vprašali, če gre na pijačo, jim je s ponosom odvrnil: »Ne morem, zdaj grem v cerkev.« Danes

je Lucas uspešen raper in na koncu nam je »odrepal« pesem o Bogu. Je oče dveh otrok in vsako leto obišče Medjugorje.

V naslednjem pričevanju pa je spregovoril Michael Lightne iz Amerike. V mladosti je bil varnostnik znanih glasbenih skupin, kot sta na primer U2 in Metallica, prav tako pa je bil dober nogometaš in pravi, da je bil takrat njegov bog prav nogomet. Njegova mama je slišala za Medjugorje in nekako prepričala Michaela naj gre na to romanje. Michael je res odšel in tam opravil temeljito spoved. Takrat je začutil Božjo prisotnost, vendar je ob vrnitvi

v Ameriko kmalu pozabil na svojo izkušnjo v Medjugorju, se spet v celoti prepustil nogometu in ni videl nič drugega kot to. Čez nekaj let je ponovno prišel v Medjugorje ter šel v Široki Brijeg, kjer je pater Jozo Zovko molil nad posamezniki. Michael ni verjel, da molitev ozdravlja in je iz ozadja spremljal dogajanje. Premišljeval pa je pretežno o nogometu. Nato so na oder pripeljali neko žensko, ki je imela večkratni zlom kosti in ni mogla hoditi. Pater Zovko je dolgo časa molil nad njo. Michael-a je začela stvar zanimati in je rekel Bogu: »Če ta ženska začne hoditi, se sprehajati po odru in se vrteti, bom začel verovati!« Čez nekaj sekund ta žena vstane, se začne sprehajati in se vrteti, v enakem zaporedju kot si je rekel Michael. To ga je tako pretreslo, da je spremenil zaobljubo in še enkrat rekel Bogu: »Dobro, če se ta žena postavi v kot in bo tam stala, grem za duhovnika.« Žena je v tistem trenutku odšla stat točno v tisti kot. Michael je odhitel ven in se zjokal. Danes je duhovnik in pravi,

da še nikoli v življenju ni bil tako srečen kot zdaj, ko je v Božji službi.

21 letna Irka, ki si je že od malih nog želela postati balerina, se je kot najstnica oddaljila od Boga, hodila je k maši, vendar tam s srcem ni bila prisotna. Pri 17 letih je odšla v Afriko v misijone in našla novo radost, predvsem v dajanju drugim. Naslednje leto je šla ponovno v misijone na Portugalsko, kjer je našla sebe in prav tako tudi Boga.

Leta 2011 je s prijateljki odšla na Svetovni dan mladih v Madrid. Ko so se sprehajali po ulici in šli čez cesto, je pridrvel taksi in jo zbil. Odletela je v zrak, v zraku pa se je čudežno obrnila za 180 stopinj in priletela na noge namesto na glavo. Takoj so jo odpeljali v bolnišnico in zdelo se ji je, da bo umrla. Ni točno vedela kaj se dogaja z njo, staršev ni bilo ob njej, zato je začela moliti Zdravo Marijo. Ob molitvi je začutila materinsko ljubezen Božje matere in postala popolnoma umirjena. Eno leto je bila na vozičku in zdravniki niso bili prepričani, da bo lahko normalno hodila in se gibala. Na Evangelističnem kongresu na Irskem, pa je čudežno shodila in danes lahko normalno hodi, prav tako pa tudi pleše, za kar je najbolj hvaležna.

Zakonski par , ki ima 14 otrok, 8 svojih in 6 posvojenih. Mož in žena sta se spoznala v Cenacolu. Preko

Međugorja

sestre Elvire in svoje žene je spoznal dar vere. Po poroki sta seveda želela imeti otroke, vendar jih nista mogla imeti. Posvetila sta se otrokom na ulici v Braziliji. Vsak dan sta molila k Bogu, da bi lahko imela otroke. Namesto k zdravnikom, sta vsak dan hodila k sveti maši, prejemale sveto obhajilo in verjela, da ju lahko ozdravi le Bog. Po treh letih zakona se jima je rodil prvi fantek in sledilo jih je še 5. Nato sta iskala starše, ki bi posvojili 6 otrok, bratcev iz Brazilije. Odločitev je bila, da lahko najdejo starše, le za vsakega posebej, ob tej novici so bratje jokali. Na skrivaj se je v obeh zakoncih pojavila želja, da bi kar onadva posvojila teh 6 bratov. Vsak zase, ne da bi vedela za željo drugega, sta molila in kmalu sta prejela pismo sestre Elvire, v katerem je napisala, zakaj kar onadva ne

posvojita bratov. Tako je padla odločitev in družina je postala številčnejša. Nekega dne so šli oče in njegovih 12 fantov na grob papeža Janeza Pavla II. Ko so odšli od tam, jih je oče vprašal za kaj so prosili. Vsi so v en glas vzkliknili: »Sestrico!« Leto kasneje se jima je ravno na dan smrti Janeza Pavla II., 2. aprila, rodila punčka Ciara. Blaženi Janez Pavel II. je uslišal njihovo prošnjo.

To so le štiri od vseh močnih pričevanj, ki smo jih slišali v petih dneh festivala.

Prav iz teh pričevanj je razvidno, da Bog res živi in si neskončno želi, da občutimo Njegovo ljubezen.

(Katja M.)

VTISI O MEDNARODNEM FESTIVALU MLADIH V MEDJUGORJU

»Kot prvo me je letos kot pravi mami« Bog pogledal čez veliko okno« in sicer sem šla lahko z prijateljico mojih staršev na festival mladih v Medjugorje. Ker pa je Bog s svojimi darovi zelo velikodušen sem pristala v družbi mladih, ki so mi po letih in mišljenju zelo podobni.

Že prvi dan sem z veseljem spremljala predstavitev držav. Osupla sem bila nad tem, da prihajajo iz celega sveta. Ob vsaki predstavitvi me je vedno znova nagovarjala misel, kako velika je vera teh, ki pridejo od tako daleč.

Kot drobne rastlinice, ki jih posadimo v zemljo, so se v moje srce zasadila

mnoga pričevanja. Verjamem, da kar je posajeno v srce težko izrujemo - tam se zakorenini, dozori in kasneje deli.

Jezus v Najsvetejšem mi je bil v preteklosti nekako tuj, a sem mu po tradiciji staršev izkazovala spoštovanje, mu kljub vsemu zaupala tihe molitve ... V tem kraju pa sem si želela, da bi ti trenutki Njegove prisotnosti trajali dlje. Jezus mi tega ne zameri, saj ve da je moja velika zaupnica Marija, ki ima v moji sobi doma res posebno mesto.

Poudarek na tem romanju, pa bi dala Sveti spovedi. Mnogo je spovednikov, še veliko več pa mladih, ki čakajo na ta zakrament ure

in ure ... a spoznala sem da ni noben trenutek vržen stran, kajti le v dolgi vrsti je še več časa za premišljevanje o sebi in svojih slabostih.

Bogu en velik HVALA za ljudi s katerimi sem šla, jih na novo spoznala in seveda tudi za mnoge, ki so to srečanje pripravili.«

(Rebeka, 13 let)

»V Medjugorju mi je bilo res všeč in kar tam bi ostala. Na tem kraju sem začutila mir, varnost, toplino ki je še nikjer nisem, prav tako pa prisotnost Marije in Boga. Čeprav nas je bilo tam 60 držav smo bili kot ena velika družina in z vsakim si se lahko pogovarjal če si se hotel. Že od malih nog sem veliko poslušala o tem kraju in o festivalu nasploh. Moji starši so bili tu že neštetokrat, prav tako moje sestre in brat. Vesela sem, da so me prepričali, da sem prišla tudi jaz. Že odštevam dneve do pričetka naslednjega festivala.«

(Marija, 19 let)

»To poletje sem imel idealno priložnost za čudovito potovanje v Indonezijo, a sem se kljub izjemni želji po obisku Azije vseeno odločil, da se raje pridružim mladim v Medjugorju. To je bil moj drugi obisk Medjugorja, vendar sem tokrat odšel tja prvič po lastni odločitvi. Po šestih dneh bivanja na jugu Bosne in Hercegovine lahko rečem, da sem izjemno srečen, da sem sprejel to odločitev. Mladifest v Medjugorju je v vseh pogledih krepko presegel moja pričakovanja! Ne samo, da sem bil priča številnim navdihujočim pričevanjem, spoznal ogromno čudovitih ljudi ter bil deležen izjemnega vzdušja med množico mladih ... iz Medjugorja sem prišel tudi z mnogo razrešenimi vprašanji, ki so me pestila mnoga leta ter z jasno zastavljenimi cilji za naprej. Prav tako sem prepričan, da me bo pot slej ko prej znova ponesla nazaj v Marijino mesto miru.«

(Simon, 21 let)

MOLITVENA SKUPNOST TOTUS TUUS

Petra kako bi se na kratko predstavila?

Starša me dolgo nista mogla imeti, zato je šla mama v Marijino svetišče na Trsat blizu Reke molit zame. Želela si je deklico in izročila me je Mariji. V desetih mesecih je prišla na svet moja malenkost. Kljub vsemu trpljenju, ki sem ga imela v življenju, čedalje bolj spoznavam, da sem Marijin otrok, da me ona vodi in usmerja. To trpljenje me je najprej oddaljilo od Jezusa, da bi mi preko Medjugorja dalo novi smisel življenju in me nazaj preko Marije približalo k Jezusu. Sem srečno poročena in mama enega odraslega

sina, poleg vodenja molitvene skupnosti Totus tuus, občasno vodim romanja, prevajam knjige, pomagam pri Reviji Mir...

Kje si se srečala s skupnostjo Totus Tuus (Ves Tvoj)?

S skupnostjo Totus Tuus sem se srečala v Medjugorju, ko sem gledala skupino mladih na mladifestu, ki so imeli napis na majcah Totus Tuus – evangelizacija in več. Sveti Duh mi je takoj razodel, da je to skupina, za katero sem molila in da imajo karizmo – duhovnost, ki mi je blizu. Zaradi evangelizacije na majcah sem vedela, da hodijo oznanjati, ker so pa bili v Medjugorju, sem si rekla to je to, še po Marijinih sporočilih živijo. Povrh pa še najlepši napis Totus tuus, ki me je v trenutku očaral. Biti vsa Jezusova po Mariji sem si ves čas želela. Imela sem dolgoletno veliko željo po služenju Mariji. Da bi bila orodje v njenih rokah, sem naredila devetdnevnicu sv. Petru, da mi pomaga spoznati pot. V tej devetdnevnici sem na moj god, v pogovoru s prijateljico o molitvenih skupinah v Sloveniji, dobila odgovor, naj vzpostavim molitveno skupnost Totus Tuus. Tako da molitvena v Sloveniji traja že skoraj osem let. Bogu hvala za to veliko milost.

Međugorja

Totus Tuus

Evangelisation & mehr

Zakaj se skupnost imenuje Totus Tuus?

Ustanovitelj skupine sta Leon in Birgit Dolenec, ki s svojimi petimi otroki živita v mestu Herne v Porurju, v najbolj industrijskem predelu Nemčije. Njuna osebna molitev je zrasla v zasebno molitveno skupino, ta pa je prerasla v mnoge molitvene skupine, ki vsako leto spremljajo več kot 1.000 mladih v Medžugorje. Prirejajo tudi prave misijonske shode in molitvena srečanja. Vedno je bila želja, da bi kot skupina delali prav znotraj Cerkve, zato so skupino in njeno delo predstavili škofu g. H. J. Algermissernu, ki je v nemški škofiji pristojen za nova duhovna gibanja.

Zelo je bil vesel dela skupine, spodbujal jih je, naj ga nadaljujejo, in podelil svoj blagoslov. Ta škof je tudi dal zamisel za njihovo ime Totus Tuus – nova evangelizacija, ker izraža marijansko dimenzijo: živeti medžugorska sporočila in jih prinašati drugim. Skupnost je že več kot 16 let priznana od Cerkve. Za svojo nalogo in cilj so si zadali Novo evangelizacijo. Posebno so jim pri srcu mladi, ker so mnogi izmed njih sami imeli nekoč podobne probleme. Skupnost želi odgovarjati na potrebe časa. Jedro skupnosti so skupine družin in mladi, ki so se odločili za evangelizacijo. Potem je še krog prijateljev, kandidatov in TT mladina.

Kaj je glavno sporočilo skupnosti?

Molitvena skupnost Totus tuus je namenjena predvsem mladim in mladim po srcu, ki se trudijo živeti oziroma živijo ali pa si to tudi želijo in ne vedo kako. Poudarek je na vseh petih kamnih in sporočilih, ki nam jih Marija daje v Medžugorju, na slavlilni molitvi z evangelizacijo, zelo pa je pomembna tudi posvetitev po Mariji Jezusu, ki se izvaja enkrat letno posamezno in skupinsko (po Ludviku Grignonu Montfortskem). Težnja vseh članov je spreobrnjenje in trud za svetost lastnega življenja, blagoslovljenega z Božjo milostjo. Počutijo se v srcu katoliške Cerkve in odgovorni svetemu očetu. Bistvo

njihove duhovnosti je "Totus tuus - Ves tvoj". S tem je mišljena popolna izročitev vsakega člana Jezusu po Mariji. Vodilo so jim medjugorska sporočila (Sveto pismo, zakramenti, post, molitev, zlasti molitev rožnega venca zaradi premišljevanja Jezusovega življenja).

V Sloveniji je kar nekaj skupnosti, zakaj si ti izbrala Totus Tuus?

Zaradi odprtosti srca in veliko molitve sem spoznala, da je to moja pot, Marijina želja, da služim na ta način, da tudi drugim pomagam na tej poti, ki želijo živeti po njenih sporočilih. Čeprav nisem vedela, kaj me čaka, sem se podala v to pustolovščino z Njo, ki traja še danes.

Kako deluje skupnost v Sloveniji?

V Sloveniji skupnost deluje že skoraj 8 let. Od tega v Ljubljani od samega začetka, v Mariboru pa teče drugo leto. Skupini nista veliki, prihajajo pa ljudje na molitveno, ki bi želeli globlje živeti Marijina sporočila ali pa popolnoma pripadati Jezusu po Mariji. Trije smo kandidati, ki želimo globlje preveriti svojo pot v tej skupnosti. Kandidatura traja 2- 3 leta, nato se dajo obljube pred skupnostjo, duhovnikom in bližnjimi. Kandidati obljubijo, da bodo dali svoj prosti čas na razpolago za evangelizacijo in služenje. Obljuba se daje za eno leto in se lahko vsako leto obnavlja. Ostali so prijatelji skupnosti. Seveda se nam lahko pridružijo novi, vsakega bomo veseli. Vsako leto se pridružimo hrvaški molitveni skupnosti Totus Tuus v Medjugorju, kjer imamo 5 dni duhovne vaje. Vsak dan se dotaknemo enega od Marijinih kamnov, da bi potem lahko doma to utrdili in tudi živeli. Če pa nas kdo povabi v svojo župnijo na molitveno srečanje, se radi odzovemo vabilu, saj je to del naše evangelizacije.

Kako ti konkretno živiš vsak dan Marijina sporočila?

Skušam živeti vsa sporočila kolikor pač lahko. So obdobja ko zmolim vse štiri dele rožnega venca, včasih pa tudi samo enega, so obdobja, ko bolj

s srcem čutim post, včasih pa mi je post zelo težek, najlepše pa mi je, da že dobri dve leti vsak dan hodim k sveti maši.

Ali ti je kdaj težko vztrajati?

Hm, vztrajati. Lahko rečem, da vztrajam. Zakaj? Ker je Marija mama. Mama svojim otrokom nikoli ne naloži takšnih nalog, za katere ve, da jih njeni otroci niso zmožni izpolniti. Kadar mi življenje katerega kamna, ki jih daje Marija, ni šlo, sem se zelo obsojala, da nisem vredna, da sem nedostojna...Vedno znova po vsakem romanju v Medjugorje sem se trudila par dni, par mesecev in padec, nekaj časa nisem živela po Marijinih sporočilih. Potem sem se malo zamislila in prosila Mamo (ljubkovalno Mariji rečem Mama), da mi pomaga spoznati, kaj delam narobe, da mi ne gre življenje po Njenih sporočilih. Spoznala sem, da je ona že tako dolgo z nami, ker nam zaupa. Tudi meni zaupa, me ne obsoja, ampak mi vedno znova pomaga. Zato vedno molim, Mama pomagaj mi, tudi če danes ne bom izmolila vseh štirih delov rožnega venca, če bom zmolila samo enega, vem da mi boš ti pomagala, da bom drugič iz ljubezni do tebe in bližnjih storila več zate in za njih. Če pri postu kdaj padem, enako prosim. Skratka vsako sporočilo želim živeti po Mariji, za Marijo, v Njej in z Njo, ona bo moje majhne molitve in poste

ter žrtve spremenila in uporabila kjer želi in kako želi.

Če bi se kdo želel priključiti molitveni skupini Totus Tuus v Sloveniji, kam in kdaj naj pride?

Srečanja imamo v Ljubljani in Mariboru.

Ljubljana

Vsak petek v Marijini kapeli pri Sv. Jožefu. Začnemo s sveto mašo ob 19h, nato sledi molitveni program. Prvi petek bomo imeli izpostavljeno Najsvetejše (4.10, 1.11. in 6.12.....) po sveti maši do polnoči.

Maribor

Vsak torek ob 16.30h, v mariborski stolnici, Slomškova kapela, po molitvenem programu je sveta maša, ki se začne ob 18h.

Več o nas lahko preberete na spletni strani **www.totustuus.si**

Kaj bi bralcem revije Odmev Međugorja sporočila?

Okrog sebe opažam, da ljudje zelo radi hodijo v Međugorje, da se tam počutijo kot doma, potem tudi, da se srečujejo z isto težavo kot jaz, zelo težko živijo Marijina sporočila in njenih pet kamnov. Če jim je težko živeti, imajo pa željo, naj poiščejo molitvene skupine v svojem kraju ali pa naj poiščejo posameznike v svojem kraju, ki to živijo in drug drugega skupaj spodbujajo k življenju po Marijinih sporočilih. Lahko se pa tudi pridružijo našima molitvenima skupinama. Druga stvar, ki sem jo tudi opazila pa je, da se međugorski romarji premalo odzivajo na Marijin klic za odprtost srca, to je edino kar si Marija želi. Odprimo svoje srce, da bo lahko Marija v njem delovala, ker ji je vsak izmed nas pomemben in vsakega izmed nas želi roditi za nebesa.

Intervju vodila Jasna Bohnec

OTVORITEV CENTRA ZA EVANGELIZACIJO V LJUBLJANI

Z veseljem oznanjamo novico, da smo 7.9.2013 odprli vrata centra za evangelizacijo v Ljubljani. Imenuje se Center Živi na polno. Nahaja se na Kongresnem trgu 14, v visoko pritličnem stanovanju rdeče hiše, ki je na levi strani trga(če gledamo od Filharmonije proti uršulinskemu samostanu). Je pod okriljem Prenove v Duhu, v njem pa delujeta tudi Zavod Božji otroci in skupnost Emanuel. Uradne ure so vsak delavnik od 9-19h, ob petkih pa od 9- 20h. V tem času ste prisrčno tudi vabljeni da pridete molit v našo kapelo z Najsvetejšim. Center smo posvetili Mariji, vse kar se v njem dogaja pa darujemo za NOVE BINKOŠTI v Ljubljani in po vsej Sloveniji.

Ob torkih od 9-13h in ob petkih od 16-20h imamo molitev nad posamezniki, možnost pogovora in spovedi. Predhodna prijava ni potrebna. Če imate kakršnokoli vprašanje pa nas lahko pokličete na telefon 068-601-256 ali pišete na zivinapolno@gmail.com najdete pa nas na www.facebook.com/zivinapolno. Pri nas lahko tudi kupite vse knjige, ki jih je izdala Prenova v Duhu.

Vsako tretjo soboto v mesecu imamo molitev za osvobodjanje po Nealu Lozanu. Prijave sprejema gospa Darja na telefon 041-364-668 ali na

djustinek@gmail.com

Zavod Božji otroci pomaga mamicam in očetom nerojenih otrok v stiski, trpečim po splavu, širi resnico o dostojanstvu in veličini človeka od spočetja. V njem molimo in darujemo trpljenje za zmago življenja, veselja in novega upanja. Pokličete nas lahko na 040-287-768, pišete na bozjiotroci.zavod@gmail.com, najdete pa nas na www.facebook.com/bozji.otroci

Poslanstvo zavoda Božji otroci je spomniti človeka na njegovo veličino, da je Božji otrok. Malokdo se danes zaveda, da to pomeni neizmerno vrednost, brezpogojno sprejetost, ljubljenost vsakega posameznika in da spoštovanje božjih zapovedi človeka osvobaja. Namesto tega je razširjeno prepričanje, da posameznikova vest določa, kaj je dovoljeno. Zaradi takšnega prepričanja je z zakonom dovoljen splav. V nasprotju z znanstvenimi dejstvi, ki se vedno ujemajo z Božjim naukom, je široko sprejeto, da človek pred rojstvom ni človek. V prostorih Centra Živi na polno bo zavod Božji otroci nudil svetovanje s pogovorom, informacijami in pomočjo materam, ki se odločajo za splav, da bi obdržale otroka. Takšno svetovanje je zaupno in zajema prijazen sprejem, razumevajoče poslušanje, da lahko izpove svojo

stisko, razloži se ji, da v njej živi in raste človek s svojim poslanstvom, opiše se postopek splava. Razložijo se fizične in psihične posledice splava. S pričevanji se podkrepijo spodbude, da otrok ne poslabša življenja, ampak ga obogati. Če otroka ne more vzgajati, je rešitev posvojitev. Ponudi se ji pomoč pri vzpostavitvi stikov z organizacijami za nadaljnjo pomoč (Varna hiša, Karitas). Če želi, je na voljo molitev.

V Sloveniji je splav dovoljen zaradi socialnih razlogov od leta 1952. Zaradi splava je izgubilo življenje 700000 Slovencev, kar pomeni globoko ranjenost velikega števila mater, očetov, zakonodajalcev, zdravstvenega osebja in celega naroda. Zavod Božji otroci bo pomagal s splavom ranjenim ljudem, da bi se zmogli kesati, odpustiti in ozdraveti po milosti Jezusa Kristusa.

Na voljo bo literatura z vsebino za življenje. V Centru bodo organizirani dogodki za ozaveščanje o boju med kulturo smrti in kulturo življenja (kontracepcija, splav, evtanazija, homoseksualnost, Cerkveni nauk, Evangelij življenja).

Zavod Božji otroci vodi Valentina Pikelj, članica KKP. K sodelovanju vabi prostovoljce, ki so se pripravljene vključiti v pomoč, spodbuja vse, da z molitvijo podprete reševanje življenj najbolj nemočnih in duš, ki so v nevarnosti, pa tudi k radodarnosti.

V skupnosti Emanuel pa pripravljamo molitvena srečanja, okrogle mize, predstavitve novih knjig naše založbe, večere pričevanj, prodajamo naše knjige...Najdete nas na www.skupnost-emanuel.si, če pa vas karkoli zanima nas lahko pokličete na 031-390-521. Na neznani lokaciji smo tudi odprli S.O.S telefon. Če ste v stiski, vas vabimo, da nas pokličete vsak delovnik od 20-22h. Za vaše potrebe bomo molili pred Najsvetejšim.

V Centru je tudi pisarna Prenove v Duhu, ki je odprta vsak ponedeljek od 9-11h in od 15-17h. Če imaš še nekaj minut do naslednje obveznosti, pa se nahajaš v centru Ljubljane, če si želiš pogovor, če potrebuješ molitev, če ti je težko. Če si želiš spoznavati jezusa, če želiš brati ali kupiti kakšno dobro knjigo, potem si dobrodošla/dobrodošel pri nas.

O nastanku centra

Kmalu po letošnjem seminarju Glej, Luč na Gospodarskem razstavišču, me je poklicala gospa, ki želi ostati neimenovana. Povedala mi je, da je lastnica stanovanja na Kongresnem trgu, ki je po namembnosti poslovni prostor, da pa sedanji najemniki odhajajo. Že nekaj časa ji ni dala miru misel, da naj to stanovanje, brez najemnine, odda za namene evangelizacije. Ko je v kapeli spraševala Jezusa na koga naj se s to idejo obrne, je dobila misel naj pokliče mene(Mojco Giacomelli).

Ko me je poklicala in mi vse to povedala, sem takoj vedela, da je to odgovor na molitve izpred enega leta. S prijateljicama smo, po navdihu, prosile Jezusa za prostor v centru Ljubljane, kjer bi ljudje lahko bili gostoljubno sprejeti, imeli možnost pogovora, molitve zanje, imeli možnost brati, kupiti kakšno dobro knjigo... Prostor, ki bi bil kot oaza, dom. Prostor upanja, veselja, vere.. Po pameti je bil tak prostor nedosegljiv. Nobena od nas namreč ni imela denarja, imele pa smo vero, da je Bogu vse mogoče. Če On to želi bo tudi dal.

Trda življenska šola zadnjih osmih let, me je obogatila z vero in velikim

Utrinka iz moje šole življenja

Lani sem, po dolгих notranjih bojih in iskanju, končno rekla svoj DA Božji službi in sprejela življenje iz Božje previdnosti. To pomeni, da nisem zaposlena, ampak zaupam Bogu, da On pozna moje potrebe in, da je zadosti bogat, da jih tudi poteši. Jaz pa sem poslušna Njemu, grem kamor me pošlje in delam kar On želi. V vsem tem času, sem se že velikokrat na svoji koži prepričala o resničnosti Božjih obljub: iščite najprej nebeško kraljestvo in vse drugo vam bo navrženo; nihče kdor vame zaupa ni osramočen; ne bom vas zapustil sirot; dajajte in se vam bo dalo;.....

Po odločitvi, da sprejemem

zaupanjem v Boga, ki obuja od mrtvih in ki mu je vse mogoče.

Vse to mi je dalo pogum, da sem ob klicu te gospe, z veseljem sprejela najem tega prostora, postavitev, imenovanje in vodenje centra.

Delovali bomo po principu » zastonj ste prejeli, zastonj dajajte«. Vendar, ker je delavec vreden svojega plačila in ker moramo preživeti, se toplo priporočamo za prostovoljne darove, ki jih lahko nakažete na IBAN: SI56 0311 1100 0483 169, SWIFT: SKBASIX

Že vnaprej hvala vsem, ki boste kakorkoli podprli naše delovanje.

Mojca Giacomelli, ustanoviteljica
centra Živi na polnoe

koordinacijo seminarja Glej, Luč 2013, sem avgusta izvedela, da bom lahko pol leta živela SAMO od Božje previdnosti- torej od darov. Ostala sem namreč tudi brez otroških dodatkov, ki so bili, čeprav ne prav velik, edini, po redni poti, zagotovljen prihodek. Sem rekla Jezusu: » No, me pa res zanima, če bom januarja, ko se začne seminar, še živa ali pa nas bo od pomanjkanja pobralo.« Najbolj me je skrbelo za mesec oktober, ker imata takrat dva(od petih) otrok rojstni dan, eden pa je imel birmo. Večkrat mi je bilo resnično težko zaupati. Vztrajala sem v zahvaljevanju za vse. Ponavljala:« Zaupam Gospod, pomagaj mojemu nezaupanju.«

Jezus me ni razočaral. Tisti mesec nam

je dal toliko, da je bilo do preobilja. Skozi trdo šolo zaupanja sem spoznala, da je resnično Bog tisti, ki skrbi za nas. Ob tej skrbi pa izbira različna orodja(ljudi, dogodke).

Malo pred začetkom seminarja, sem odplačala leasing za avto. To mi je bilo v veliko olajšanje. Ampak takoj po tistem mi je začel avto odpovedovati kot po tekočem traku. Štirikrat sem ga imela na servisu, dvakrat sem morala klicati vlečno službo. To je bilo v času seminarja. Večkrat nisem vedela, če bo avto popravljen do takrat, ko je moral

Jan začeti pobirati glasbenike in inštrumente. Vse skupaj me je tako presegalo(tudi finančno), da sploh nisem bila živčna. Jezusu sem rekla: » To je tvoj seminar, tvoji ljudje, tvoja glasba. TVOJA skrb. Če želiš, da bo, boš tudi poskrbel. Jaz sem naredila vse, kar je bilo v moji moči, ostalo pripada Tebi.« In vsakič je bilo vse tako, kot je moralo biti. Tudi za plačilo servisov je poskrbel.

Mojca Giacomelli, ustanoviteljica
centra Živi na polno

OBVESTILO ZA VODJE ROMANJ V MEDŽUGORJE

Vabljeni na izobraževanje za vodje, ki bo v soboto, 9. novembra 2013, s pričetkom ob 9. uri pri frančiškanih v Šiški, Černetova 20, Ljubljana. Organizira Društvo prijateljev Medžugorja pod duhovnim vodstvom g. Primoža Krečiča

Dar za posamezno številko (dvojno) 2€.

Dar za celoletno naročnino po pošti za leto 2013 je 15 €.

DAR IZ SLOVENIJE.

SI 56 0201 3025 9455 807 s pripisom DAR ZA MIR.

Referenca prejemnika je SI00 2013.

DAR IZ INOZEMSTVA:

IBAN: SI 56 0201 3025 9455 807, BIC/SWIFT: LJBAS12X

DRUŠTVO MIR SLOVENIJE, LJUBLJANA, ČERNETOVA 20

Izdaja Društvo Mir Slovenija, Černetova ulica 20, 1000 Ljubljana.

Za prijave ali odjave revije lahko kličete: Frane 040/306-692,
Petra 030/308-686 od 16h-21h.

Dopise naslovite na: revija.mir@gmail.com

Tisk: Salve d.o.o, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

ROMANJA

Od 26. do 28. oktobra (začetek šolskih počitnic). Odhodi v soboto zjutraj: Šenčur pri Kranju 3.40, Medvode, Ljubljana Šentvid, Ljubljana Dravlje. Prihod nazaj v ponedeljek pozno zvečer. Prijave in informacije na el. naslov: romanje.medzugarje@gmail.com ali na telefon: 041 487 210 Tanja

Od 26. do 29. oktobra, slovenska obala in Ilirska Bistrica. Odhod zjutraj, vrnitev 29. oktobra zvečer. Organizira župnija Izola. Prijave: Suzana 041/585-760 ali 031/259-037 Kornelij – stalni diakon

Od 26. do 29. oktobra. Organizira župnija Markovci. Odhod iz Ptuja ob 4.00. Duhovni vodja g. Toni Kmet. Prijave: 041/831-945 ali 02/740-71-85 Slavko.

Od 22. do 25. novembra, za obletnico Slavka Barbarića. Odhod iz Ljubljane ob 6. uri, povratek: 25. novembra zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44 ali Majda 01/836-19-24

Od 15. do 17. novembra. Odhod iz Kranja ob 19. uri, preko Ljubljane ob 19.20 uri, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21. uri. Povratek 17. novembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 6. do 8. decembra. Odhod iz Nove Gorice ob 5.00, preko Postojne ob 5.30, Ljubljane 6.30. Domov se vrnemo 8. decembra zvečer. Duhovni vodja g. Ivan Pojavnik. Prijave: Marko 031 618 394 ali Zofija 05-303-22-36.

Od 13. do 15. decembra. Odhod iz Kranja ob 19. uri, preko Ljubljane ob 19.20 uri, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21. uri. Povratek 15. decembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 29. decembra do 1. januarja 2014, za silvestrovo in novo leto. Odhod iz Ljubljane ob 6. uri, povratek: 1. januarja zvečer. Prijave: Petra 030-308-686

Od 30. decembra do 2. januarja 2014, za silvestrovo in novo leto. Odhod iz Ljubljane ob 6. uri, povratek: 2. januarja zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44 ali Majda 01/836-19-24

27. septembra 1984. "Dragi otroci! S svojo molitvijo ste pripomogli, da se uresničujejo moji načrti. Še naprej molite, da bi se popolnoma uresničili. Družine v župniji prosim, da bi molile družinski rožni venec. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."